

BALVART DE SITGES

SETMANARI CATALÀ

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Carrer de Sant Pere, núm. 6

DELEGACIÓ A BARCELONA: Doctor Dou, núm. 15; entressol, 1.º

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES, trimestre, 1'50 pessétas
ESPANYA, id. 2 id.
ESTRANGER, any, 12 franks

*Anuncis, Esqueles, Remits y Reclams
a preus convencionals*

Els de la primera pàgina's pagarán doble

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

ANY III

SITGES, 7 DE JUNY DE 1903

NÚM. 97

DON MANEL ROBERT Y ALDROFEU

MORÍ EL 26 DE MAIG PROP-PASSAT

Havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica

Q. E. P. D.

Sa esposa donya Concepció Mestre, fill don Manel, fillas Mercés y Maria, germá don Daniel, germanas políticas donya Antonia Brunet, donya Rita Soler y donya Adelina Trabat, nebots, cosíns (presents y ausents) y demés parents, al recordar á sos amichs y coneguts tan sensible perdua, els supliquen un recort en sas oracions y se serveixin assistir als funerals que pera l'etern descans de la seva ànima se celebrarán el vinent dimecres, 10 del actual, á las deu del matí, en l'Església parroquial de la Puríssima Concepció, per quin favor els quedarán profundament agraïts.

Las missas després del ofici y seguidament la del perdó

El dol es despedeix en l'Església

No s'invita particularment

L'Exm. Sr. Cardenal Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedir 100 días d'indulgencias á sos fidels diocessáns per cada acte de pietat que practiquin en sufragi de l'ànima del finat.

L'aplech de la Trinitat

Encar n'es negra nit que la carretera de l'hermita voy dona gust de veurer; el tràfich va pujant per graus, ara tot just es senten els sotrechs mandrosos d'algún qu'altre carro qu'arrossegan matxos endormiscats, que deixan sentir á voltas l'escardalench só d'algún cascabell que encar resta enganxat en el collar, y á mida qu'ens aném acostant al dia, el remoreix es més gran.

Dé tant en tant rompen la quietut de la nit las conversas fortas y las riallas d'alguna qu'altre familia que s'apressa á esser adalt pera triar ab llibertat lo millor lloch ahont posar la tauleta *restaurant*.

Més tart y allunyats s'ouen els cantos d'una colla de joves que tot fent gatzara han fet á peu lo camí per arribar á punta d'alba á dalt. Y aixís poch á poch va prenent un aspecte diferent y bonich aquella carretera llarga, polsosa, que passetja rumbosa per sobre d'espadats turons qu'obran lloch en sas entranyas á las massas ferreas y feixugas de lo qu'en diuhen el carril.

La campaneta de l'hermita ens diexa sentir per

primera volta lo seu feble só; lo serpantejat y arriscat viarany que pasta al cim de la montanya s'es convertit en un formigueix de gent que carregats ab fardos y cistells van fent sa via cap á dalt, descansan aquí; aixecantse després, cambiantse els fatos y refilant lo jovent per tots indrets las tendri-volas cançons de la terra que resonavan per aquells indrets de tan hermosa manera, que no sembla sino qu'el cor de la Patria ens ensenyi lo qu'hem de fer. Allá tót s'hi barretja: la sencilla tonada de *La pastoreta*, ab las masclas estrofas d'*Els segadors*; la veu fina y melosa de las ninetas ab la forta y aspre dels homenots.

Tot, tot se sent allá, y la pujada es fá sens cansarns, lleugera á tot serho, tant, que ja som á dalt y no ens hem adonat.

Já som á dalt; un tragueta d'anís y á esperar l'hora de la missa, ja qu'el vicari sembla que no ha sigut tan lleuger com nosaltres y encar no es arriuat; cap á la plassa s'es dit, ja que tenim d'esperarn; allá á contemplar aquella vall inmensa y frondosa, aquellas montanyas escabrosas y aquell mar quiet y blau com lo cel, per quin horitzó comensan á veures los rojenchs colors del foch del sol que forceja per sortir.

els més baixan á refrescarse á la platja fina que hi ha sota el turó.

Ben aviat arriba en Carbonell ab la seva copla y ja en Menut ens deixa sentir els espinguets de son corneti.

Vingué un pet de vals hi ha recargolarlashi; allá dança tothom.

¿Qui'n dona més?—pregunta el que balla las cocas.—Setze en donan per la dança,—canta el de las danças.—¿Ningú en dona més?—Setze he dit, á la una.... disset, (respón algún aixirit).

Disset diuhen....., y aixís va corrent la tarda y el sol va amagantse per radera els pichs alterosos que'n rodeijen. Lo viarany estret torna á veures ple de gent que baixa depressa, alguns corrents, l'anar y vení de brechs, carros y tartanas es continua y la carretera dona gust de veuras, plena de gent endiumenjada que s'han arriuat fins á Calaforn, per no deixar de participar de la festa: L'imensitat de tons en els tragos de las donas y lo característich de molts grupos y grupets li donen un carácter típic al ensems que ben artístich.

L'animació va correntse cap el poble y la carretera va quedantse sola, deserta ab sa empalagosa pols d'un blanch brut, únicament de tan en tan se hi sen els sotrechs mandrossos d'algún carro de tràginer.

Y aquí lluny de la Patria, quant arriuan aquestas diadas, el cor s'ens entristeix hi s'ens hi en vá dret allá, en aquells turons á infiltrar d'aquell aire pur, al ensems que la pensa li recorda las tradicions y las costums de la martirisada Catalunya.

Deu fassa que no en tinguém de patir per massa temps d'aquet mal d'aussencia, y poguém tornar aviat á la pintoresca hermita qu'ens inspira al genial Rusiñol.

L'HERMITA DE LA COSTA.

Illa de Cuba, día de la Trinitat de l'any 1896.

SITGES PINTORESCH

La ermita de la Santa Trinitat, avans de ser reformada

Esperemnos, donchs, aquí á que surti; ja ens han cridat á missa per segona vegada:

¡Huuu! ¡huuu! aquí está el noy gran, aquell mestre qu'atravessa las entranyas de la terra, ¡xu-xu! ¡xu-xu! miréusel qué cremat; es el tren-correu que baixa.

Vaja, qu'el vicari ja es aquí; dret á missa mança gent; y deixant la plassa ens aném cap á l'hermita, pero ¿quí hi entra? ¡cá, barret! no es posible; está tota plena; quedemnos á fora, y mentras esperém qu'acabin, fém resopó; uns carquinyolis ab dos dets de moscatell fet.

S'acabat la missa; á esmorsar s'es dit. Foch, noy, y pet de costella á sobre las brassas; uns quants traguetes de garnatxe y á trescar per las serras; las velles ja s'encarregarán de courens l'arrós.

El sol ja es fore, los boscos del Llobregat es contemple magníficament, Les Balears ens deixen entreveurer sa silueta, hi mentres els un paseijen y contemplen els hermosos conjunts al qu'ns regale Natura, altres van á buscar la garnatxa á *Vallcarca* ó el vi negre á *Marrampíña*, esvalotan aquells silenciosos llochs abs sos xiscles les dones que peru-

gues s'esllavisen á cada moment per la grabe de la montanye.

Per tots indrets estroven fogóns campestres, dugas pedras, llenya al mitj, molta brassa, poch flam y ha sobra una negrossa cassola que fumeija, no cal pas preguntar lo que's, els olors solsament convidan á menjar, y l'hora no es fá esperar gaire.

Per tot arreu y ha gent buscant l'ombra; qui sota un garrofer, qui al redos de un figuerot de moro, aquells sots l'ombre de l'hermita y aquets dins d'un clot, d'un clot rodeijats de mata, tots, tots fan anar las dents.

Y es bonich aquell dinar tant pintoresch els uns canten, els altres aixecan lo porró ó bé el bot, y els més conversan armán grossa cridaría que retruny per l'espai per alló de que som al camp y ningú ens pot dir res.

¡Qué be hi ressona per aquellas encontrades, lo crit de la Patria! A lli's Catalunya, Catalunya sola hi res més, ¡hi que bé que's hi respira! saturemnos ben bé els pulmóns d'el aire que sa si recull...

Y ara á fer la siesta que ja hem dinat; hi mentres uns descansan els altres juguen á las cartas y

DICTAMEN

presentat pels diputats provincials catalanistas, referent á la proposició dels republicans en que demanavan que's concedís la jornada de 8 horas als empleyats de la Diputació.

Vista la proposición presentada por los Señores Diputados Juli, Guimet, Morros, Roqué, Coderch y Vidal y Valls, en la que se solicita: «Que la Diputación Provincial de Barcelona, acuerde fijar en todas sus obras y servicios, ya los haga por administración ya por contrata, la jornada máxima de ocho horas por día.»

Atendido que la misma se limita á señalar una jornada máxima para el trabajo que se realiza en las obras y servicios de la Diputación, sin indicar cual sea la jornada que á juicio de los Diputados firmantes de la misma, corresponde á cada uno de los trabajos que en dichas obras ó servicios se realizan, sin hacer de ellos una clasificación científica que responda á la índole de los mismos, sin precisar qué trabajos se verán comprendidos en la reforma; condiciones éstas de una importancia capital, sin las cuales no puede la Comisión penetrar en el fondo de lo solicitado por dichos Señores.

Atendido que aceptada en toda su extensión la referida solicitud y establecida la jornada máxima de ocho horas, podría darse el caso de que los contratistas disminuyesen proporcionalmente el salario ó jornal con el que actualmente se retribuye á sus operarios, ya que nada sobre este extremo de tan capital importancia establece la proposición que examinamos; y que, de suceder esto, dado lo costoso de la vida en nuestra Provincia, quedarían los operarios gravemente perjudicados en sus legítimos intereses, por los cuales en justicia los Diputados que suscriben y la Diputación están obligados á velar.

Atendido que faltan á los firmantes de este dictamen los datos de hecho necesarios y los conocimientos científicos indispensables para poder afirmar ó negar que haya de ser de ocho horas la jornada máxima que corresponde á los que en obras ó servicios de la Diputación trabajan, teniendo muy en cuenta la diversidad en las condiciones del trabajo, no solo en cada arte, oficio ó profesión, sino aún dentro de cada uno de ellos, recordando que las

HOTEL TERMINUS

Aragó, 282, davant del baixador del Passeig de Gracia y aprop dels tranvías

BARCELONA

Gran confort y gust artístich en totas las dependencias

RESTAURANT Y COLMADO

a disposició dels viatgers que hagin de marxar ó arribin en els trens que á cada moment paran al baixador

prescripciones de la economía política, de la sociología y de la higiene imponen esta misma diversidad, no sólo por lo que se refiere á la diferencia de condiciones climatológicas, del lugar, y del medio en que se realiza el trabajo, sino también dada la diversa condición física de las personas que lo realizan, su edad, su sexo y su estado.

Atendido que el contrato del trabajo está destinado á emanciparse de la esfera del derecho privado para penetrar de lleno en la esfera del derecho público, ya que una de las partes contratantes, el obrero, se vé obligado por la necesidad á aceptar condiciones onerosas para él, que solo se evitarían teniendo presentes los ejemplos que respecto á la intervención en tales contratos nos dan las antiguas instituciones sociales catalanas y las modernas de otros Estados más previsores que el nuestro, dando á las asociaciones obreras el caracter de fuerzas regulares y activas en el funcionamiento social, satisfaciendo con su intervención los derechos y las aspiraciones del proletariado que sean justas y armonizándolas, tanto en el orden político como en el económico, con las que sean legítimas de las demás clases, y en defecto de estas asociaciones legalmente constituidas, con la intervención tutelar de los poderes públicos.

Atendido que aceptada sin un previo y detenido estudio la proposición que venimos relacionando, la Diputación quizás se vería obligada ó á desatender sus servicios (ya hoy inferiores á las necesidades) ó á aumentar para el mantenimiento de los mismos el contingente Provincial, lo cual redundaría en gran perjuicio de los intereses generales de la Provincia ó de los pueblos, ya agobiados por tantas gabelas y tributos que sobre ellos pesan; perjuicios que podrían recaer principalmente sobre los trabajadores de nuestro suelo, que á pesar de regarle con su sudor durante muchas horas de cada jornada, no pueden subvenir á sus perentorias necesidades en estos momentos de crisis agraria.

Atendiendo, finalmente, á que la proposición presentada puede ser eco de malestar, ó responder á justas quejas de personas que trabajan en las obras ó servicios de la Diputación, ecos y quejas que no han llegado á nuestros oídos, pero que, en todo caso, es de necesidad recojer para formar concepto.

Los infrascritos, Vocales de la Comisión especial de cuestiones obreras, tienen el honor de proponer al Cuerpo Provincial, la adopción del siguiente acuerdo: Sin prejuzgar el fondo de la proposición aludida y al objeto de discutirla con perfecto conocimiento de causa, se resuelve abrir desde luego una información acerca de las condiciones en que se realiza el trabajo en las obras y servicios de la Diputación; de los salarios que perciben los obreros y de la influencia que la reforma podría ejercer en los servicios de la Diputación y en el presupuesto de la misma.

La Diputación, no obstante, resolverá lo que conceptúe más procedente.

Barcelona, 18 Mayo 1903.

La nostra bandera

Alsém els cors, que ja tenim bandera
enarborada sota 'l nostre cel.
En nostras mans ha nat com rosa vera,
la flor en l'espai, pro en nostre pit l'arrél.

Els bells colors ha desplegat en l'ayre,
l'amor hi llú en l'or barrat de sanch;
escampa arreu la poderosa flayre
ab que reneix un poble fort y franch.

Agermanats per ella en pau y en guerra
marxém units per viure y per morir.
Santa es ta causa catalana terra;
bell-es el seny en que ha volgut florir.

Oh! Catalunya, nostre mare aymada
viurém fidels al seny del teu amor.
Si cal morir servant la flor sagrada,
caurem contents y estrenyentla al cor.

JOAN MARAGALL.

Posada en música pel Mestre Lluís Millet, y que siguié cantada dilluns passat en el Monastir de Poblet.

Preparant el terreno

(Es cap a la mitj diada, fá forsa calor y el sol apreta, y en un banch de la ribera, casi sota una palmera de prop del establiment den Catró, té lloch el següent dialech entre dos subjectes que's veu que matan l'aranya per esperar l'hora de las vesas; comensa el mes gros y diu:)

—Aquest any si que, *parent*, sembla que la nostre comedia anirà molt malament.

—No't pensis, *noy*, que ya tenim la madeixa prou embolicada; la por la tenim ficada al cos desde'l dia de la última campanya que'ns varen dexuplinar com a nous; fa calor y tinch el cor mes fret que neu. Quin dia aquell, ¡Deu meu! que no'n vinguin massa, porque yo, l'home de la *san-façon*, el jefe del poblè, aquell home que ni durant el breu temps d'un segon no s'havia aturidit may per res, aquell dia las camas den *Pantorrillas* de Sitges varen fer figa, y vareig perdre la xaveta, y anava per aquets carrers de Deu com una boya perduda al mitj del mar en busca de lo que no podia trovar, porque las ideas no's compran quant el poble las te propias. Mira *noy*, que desde las set del matí fins a las quatre de la tarde las vareig pujar aquellas llissas escalas, ara acompanyant un malalt, ara un inútil, y al últim, per surtir ab l'una ma al devant y l'altre al darrera.

—No hu diguis aixó, *parent*, porque nosaltres be en varem tenir prou, que varem ser de menos pels altres.

—Aixó sí: tots vosaltres vareu cumplir com á

gent ben disciplinada; en aixó sí que no't pots pas queixar, porque tinch una gent que tan sols badi la boca, realment quedan del tot convenuts.

—Ja prou qu'hu veig que tens un domini natural ab aquestas masses, pero em temo que aquestos mateixos sentin la farum de las nostras conxorxas, y ay de nosaltres! a les horas els nostres plans quedarian frustrats per sempre més.

—Y vols dir que pel Novembre ens tornarem a tirar al carrer?

—La situació no deixa de ser forsa apurada, pero sempre hi surtit de tot, sols una vegada ha perillat la menjadora, en aquella época que vareig fer anar a seure en el banch del criminals a certa persona que s'havia fet tant popular que tu ya sabs, y que per la festa major pasada la seva sombra va regalarme un exercici que vareig tenir que usar ulleras fumadas.

—No parlem de cosas tristas; anem al cas.

—Tens rahó; fins are encara t'aguantes sent l'únich capítost de las masses, pero segons hi sentit dir, en teniu una *colla* que's voldria treurer de la casa nova y separarse de vosaltres, y després seguirán las demés *collas*, que sigui dit entre nosaltres, son massa absolutistas: tot hu voleu per vosaltres, la democracia sols la porteu a la boca: es alló del *pensamiento libre*.

—*Chitón*, mes baix... are'n ve un...

—Els pobres carregats de bona fé, de bon principi es varen deixar lligar, pero com més estreta es una cosa, molts vegadas es com més aviat se romp.

—Encara cridas massa, home, més baix...

—Vetaquí que t'e l'está tarat, que fins al mitj del dia veus sombras; y tornant en lo mateix, d'aquí al Novembre encara hi ha molts días.

—Tu ves dormint; per la meva part miraré de portarni mitja dotzena.

—Yo no sé els qui portaré; lo pitjor es qu'are en surten tants del olla; y vols dir que'ls altres anirán plegats?

—Per ara la cosa sembla qu'está molt morta; d'aquell entusiasme del dia de la victoria no's veu res; pero no cal badar: estich que tant si van plegats com separats; la pedregada será forta si es que volguem treurer el nas; qui sab fora millor que'ls deixesim fer, qu'entresin y's carregarian ab el mort.

—Y la menjadora?

—Podria ser un xich mes baixa, pero fent bondat podrias ser el mateix, porque ells no son venjatius com tu en el temps n'havias sigut una mica.

—Ay *noy*; tú sí que m'estimas. Els meus, els meus son els que'm deixan; cada dia s'allunyan de mi y me dejan postrado con la mano diestra encima del corazón.

—Ya hu veus, *parent*, com son las cosas del mon.

—Tants sacrificis com yo hi fet per ells, viatjes, banquets y altres cosas que fan tornar l'home vell avants d'hora; en aquets sí que no'ls hi perdonaré may: son uns mals agrahts. Per volguer pujar massa alt, ara m'hi enfonzat.

(El rellotje de la vila toca la una, passant els obrers que vant á treballar á las fábricas, y els dos subjectes s'aixecan del banch mitj condolits de tan temps de seure y se separant ab cara de prunas agras en busca de l'escudella).

GALINDAÍNA

VERMOUTH BALOMÍ DEL GRECO

PER LITRES Y PER AMPOLLAS

Fundas de palla, á 18 ptas. miler, y per paquets de 250, ptas. 5

PLASSA DEL MARQUÉS DE MONTROIG

Hem vist el suplement de *Juventut* dedicat á la bandera que regalaren las donas de Catalunya á la Unió, y quins grabats están d'alló mes be y quins escrits endressats á las damas nos han deixat mols mes que satisfets.

De dit suplement publicuém l'himne que'l distingit poeta en J. Maragall va fer per la bandera; es un himne encoratjador.

Sessió de l'Ajuntament

(2.ª CONVOCATORIA)

Va presidir l'Alcalde don Gayetà Benaprés, ab la assistència d'alguns senyors regidors.

Com de *cajón* fou aprovada l'acta anterior.

Després va parlar-se de la sortida dels jeganys per la prop diada de Corpus, que com l'any passat surtirian els grans *personaljes*, abonant l'Ajuntament la quantitat de 25 pessetas.

En Mitjanç sembla qu'aquesta vegada no s'ha mostrat tant esquerp ab aixó de las costums dels pobles, y hasta fins semblava com si li hagués sapigut greu que no fos el mateix Ajuntament qui fes surtir els jeganys per compte propi.

Vaja, home, ja era hora de que las criaturas et poguessin tirar algun *requiebro*.

Després va parlar-se de las pedradas que fan els xicots, que rompen vidres y fan la mar de desgracias, semblant aquest poble un del Riff.

Com es natural, va dir-se que qui romp el vidre el tenia que pagar, ó si no, cap al cuarto de las ratas.

A veure si hi haurá energia per fer un escarment.

NOTICIAS

Com ya podrán veure els nostres llegidors per l'anunci que va insertat, el nostre amich en Bartomeu Carbonell, al entrar en la temporada d'istiu, ofereix el seu delicat vermuth que nosaltres recomanem per son bon gust y excelent paladar.

El ball de Pascua que va celebrarse en el «Prado Suburense» va veurers bastant concorregut.

En el «Aplech» també hi va averhi ball, resultant un bon xich animat.

Lo mateix que las altres festes, aquesta tarde en el Prado hi haurá el ball de costum.

L'adagi «Pel Juny la fals al puny» no pot mentir: á primers dias de la setmana ya en molts camps hi havia pilas de garberas.

El temps aquesta setmana ha sigut molt variable; ha plogut, ha fet fret y calor.

Avuy se celebrará L'Aplech de la pintoresca ermita de la Santissima Trinitat.

En las balladas de la tarde hi pendrá part la banda que ab tant acert dirigeix el mestre Cuscó.

Durant las dugas festes de Pascua han vingut moltes familias forasteras pera llogar casas pera venir a passar la present temporada d'istiu, que sembla que'l tindrem bastant animat.

Ultimament hem rebut de la Biblioteca Popular que publica «L'Avenç», «La gent del Llamp», original del nostre amich en Joseph Aladern. Ne parlarem més endavant.

Procedent de l'Isle de Cuba á arribat l'infadigable comerciant don Cristofol Branet, que com els altres anys ve á passar l'istiu al costat de la seva familia.

Li endresém la nostra benvinguda.

La ventada qu'ha fet aquets últims dias ha trinxat molts ceps que farà perdrer una porció de cargass de ví.

S'ha celebrat al Congrés la vista pública de las eleccions d'aquest districte. El senyor Milá y Pi impugná la proclamació del senyor Barber, fundantse en els arguments que ja coneixen nostres llegidors. El senyor Barber se defensá, detallant la legalitat que hi hagué en las eleccions.

El Congrés ha proclamat diputat á n'el senyor Barber.

A Vilanova se está organissant un gran banquet per obsequiar al diputat republicá.

La revista «La Alhambra de Granada» ha publicat un notable article sobre'l «Cau Ferrat» y la nostra vila, junt ab varis gravats del Cau, del monument del Greco y altres punts.

El passat dimars, el nostre respectable amich don Narcís Plá y Deniel, obsequiá ab un banquet als oradors catalanistas que en las darreres eleccions prengueren part en els meetings electorals celebrats en aquest districte apoyant la seva candidatura.

L'acte resultá molt entusiasta, y tots els pressents feren vots pera que en unas altres eleccions se presenti altra vegada candidat pel districte de Vilanova, ahont ha obtingut verdader arrelament, y que si en las passadas eleccions, per etzars que á darrera hora sortiren perdent per uns 200 vots, en unas altres el seu triomf seria ben complet.

Noticias Religiosas

Festa á la Santissima Trinitat

En la pintoresca hermita de la Santissima Trinitat ab motiu d'esser avuy sa festa patronal s'hi celebrarán los cultes següents:

A dos quarts de set del matí Missa matinal.

A las deu solemne ofici á veus y armonium predicant l'orador sagrat Mossen Joseph Capdevila y Pujol, Pbre., Vicari de la parroquia y cant dels Goigs. A las tres de la tarde Rosari, Trisagi y cant dels Goigs.

A la Párroquia

Ab motiu de celebrarse dos Missas á l'hermita de la Santissima Trinitat, se suprimiran las Missas de 9 y Conventual.

A las 5 de la tarde, Rosari y ab Exposició de Nostramo se farán los exercissis del Mes del Sagrat Cor, cant de Pare-Nostres y Lletretas á veus y orga y reserva.

Dilluns, dimars y dimecres á las 7 del matí continuarán los exercissis del mes de Juny durant la celebració de la Santa Missa.

Festivitat del Corpus

Dimecres á las dugas de la tarde s'enventarán las campanas anunciant al vehinat l'entrada de la festa.

Los Gegants acompanyats de las grallas recorreran tota la vila.

Dijous á las 10 del matí solemne Ofici ab música, predicant lo célebre orador sagrat reverent Pare Joan Colomer, Rector de las Escuelas Pías del Colegio Samá de Vilanova y Geltrú.

A las 5 de la tarde Rosari, acte seguit la Reverent Comunitat del Clero Parroquial y Beneficiat entonarà solemnes *Vespres* y exercissis del Sagrat Cor de Jesús.

A las 6 solemne professó que recorrerà los carrers de costum: Portará lo pendó del Sagrament la junta de la Minerva lo del Sagrat Cor lo Llic. don Joseph Mateu, Director del Colegio de 2.ª Ensenyansa establert en aquesta vila.

Hi concorrerán las dugas bandas de música de la població. Acabará ab solemne benedicció y reserva.

Divendres y dissapte á las 10 del matí solemne Ofici d'Octava.

A las 7 del vespre ab Exposició de Nostramo Rosari, cant de *Completas*, exercissis del mes de Juny y reserva.

Festa de Sant Antoni

Los devots del gloriós Taumaturg Padua, honorarán á son patró ab los actes següents:

Dissapte á las 6 del matí Missa en lo altar del Sant.

A las 7 Missa y devoció del dia 13 del mes dedicat al Sant.

A las 8 solemne Ofici á veus y orga.

Imprenta F. Baxarias; Balms, núm. 71.—Barcelona

Sabateria de PAU PUJOL

CARRER NOU, 3

Aquest acreditat establiment ofereix al públich un variat assortit de calsat pera caballer, confeccionat á má ab materials de primera classe y á preus reduhits — Pera mostrars y nota de preus vegis l'aparador del carrer Major, núm. 23, y visitin quan tinguin gust aquesta nomenada botiga

En perpecció se venen

las fincas següents:

La casa número 2 del carrer de Parelladas (Cap de la Vila) composta de planta baixa, ab tres tendas, entressol y dos pisos; fabricada tota de rajola, canalizada pera gas y aygua, ab mitja ploma d'aygua en propietat y comunicació á la cloaca.

La casa número 16 del carrer de Fonollar, devant del Hospital, composta de planta baixa y un pis

Una pessa de terra campa, de cabuda dos jornals, aprop de la població, tenint la entrada per la carretera y punt denominat «Pont de can Milá» y llinadant ab la mateixa finca de «Can Milá».

Darán rahó, á Sitges

Carrer de Bonaire, núm. 35

y á Barcelona (Gracia)

Plassa de la Llibertat, 2, 2.ª, 1.ª

Sastreria de Pere Carbonell

GRAN ASSORTIT EN TRAJOS D'ISTIU

PERFECCIÓ = ECONOMÍA = BON GUST

Pau de la Ensenyansa, 2 bis. 2.ª

BARCELONA

LA CATALANA

DE

Francisco Baxarias

IMPRESIONS DE
TOTES CLASSESBalms, 71
Barcelona

Camiseria y Corbateria

Boqueria, 32. - Barcelona

Gran assortit en Camisas, Corbatas, Mocadors y tots els articles pertanyents á n'aquest ram.

Gran baratura de preus

La Camiseria que ven més barato de Barcelona

ESPECIALITAT

en Camisas á mida

